

Български манастири: и така е дошло време да ся мѣнятъ книгите помежду южните и сѣверните Славени. Едни на самъ а други на татъкъ. Ꙗ това время намѣровами Руски народни святители въ Българските и Сѣбските, а Български и Сѣрбски въ Руските пролози и Синаксари; — Юще и Рускѣ общонародноговорнѣ свойственостъ въ Българските и Сѣрбските рѣкописы, както на пр. *Огородникъ* въ мѣсецословѣтъ на Шишатоваческѣтъ апостолъ 1324. — На крайѣтъ въ ступленіето на тва нашето извѣстіе изяснили смы чи е старославенскѣтъ преводъ на с. писаніе, на богослужебните книги, и на трудовете отечески Ꙗ вторѣтъ полвинѣ на 9 стол. на едно съ плодовете на сѣщѣтъ старославенскѣ книжнинѣ Ꙗ 10. стол. съ сичкото до паденіето на Българското царство (1017), *неисчерпаемъ изворъ за оногова, който ся старославенскій испитателъ нарича*, и който желае дълбоко и основно да познае, устроеніето и саставните части на матернѣтъ славенски языкъ. И, ако и да сѣ тѣя дѣйствителни памятници Ꙗ първыѣтъвѣкъ, едвамъ въ подырните преписи Ꙗ 11. 12. стол. до насъ допрели; и пакъ чисто подавать, макаръ да сѣ въ нѣщичко попромѣнени, но не вещественно измѣнени,